

Esős nap Makón

[2011. március]

Be drága az áram, hogy nem unja meg
Ezt a síkot zengető dörgedelmet,
Ezt a fényes csattogást, melyet sehol
Nem mérnek ingyen a földi javakból.
Ha reggel kezdi, késő délelőttig
Szembelévő ház körvonala látszik,
S mint valami olcsó satírozó gép,
Ontja a szürkeség rojtos függönyét.
Most spórolj, Uram, ha engem fukartatsz
Élni, szuszogni, mert rongy, ramatyhalmaz,
Amit füleltet a nagy lehallgató,
És hiába olvad el az emelt adó,
Mert ki kedvvel nyújt ilyen szörnyűséget,
Nem gondol rá, hogy ezt teremni büntett,
Ha jövőtlen árad kezéből e mű,
Be fájdalmas kényszer az örökszerű.
Nézd, kiket sok jótól kivert a csömör,
Kígyónép, falánkul önemésztő kör,
Mi csak magával lakik jól, a dőre
Hát így kárhoztathat valaki esőre,
Most harang rezonál fenn a magasban,
Mit panaszkodnék, ti tudjátok jobban.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Páll Lajos

Látó Szépirodalmi Folyóirat